

Relat de la Festa Major de Blancs i Blaus 2026

Bon dia, bona tarda i bona nit per a quan llegeixis això.

Amics i amigues de Granollers, ha arribat el final. I, Déu meu Senyor, qui m'ho hauria dit a mi que fa tot just una setmana aquesta Festa Major em canviaria la vida. I no, no ho dic per dir. No ho dic per fer bonic. Us ho dic molt de debò, molt seriosament. De fet, fa tot just una setmana que vaig arribar per primer cop a Granollers amb una idea del que era aquesta vila, del que era la seva gent... I marxo, una setmana després, amb el cor ple, ple d'amics, ple de vivències i, sobretot, ple d'estima cap a Granollers. En aquesta setmana he après què vol dir ser blanc i què vol dir ser blau. Però, sobretot, he après què vol dir ser de Granollers. Sou gent que acull. Sou gent que estima. Sou gent que abraça. Sou gent apassionada. I sou gent que viu intensament la vostra Festa Major, perquè és el moment de la disbauxa. És el moment en què aquesta ciutat mostra més personalitat que mai. I és que, ostres, ha arribat un punt en què jo Granollers me'l sento com a casa. Vull dir, també estimo aquesta Festa Major. També estimo la seva gent. Se m'ha fet curt, entenc que per a vosaltres no (ha, ha, ha), però el dia d'ahir va ser la cirereta del pastís. Blaus, enhorabona. Enhorabona per guanyar aquesta Festa Major. Sobretot, me n'alegro molt per la Irene, que l'he coneguda durant aquesta setmana i he pogut entendre què significa ser cap de colla. I què significa que, després de tota la feina feta, tota la Porxada t'aplaudeixi i coregi el teu nom. De veritat, gràcies per ensenyar-me què és ser blau. Per obrir-me les portes de bat a bat de la vostra colla i, sobretot, per tenir una gent fantàstica que fa possible que aquest llegat blau perduri en el temps. El Sergi, l'Alba, la Marta, Toñin, l'Aina, l'Alessio, la Cristina... Tota aquesta gent i molta altra que em deixo, perquè, si no, acabaria fent un relat de 400 pàgines... M'heu ensenyat a viure amb passió. M'heu ensenyat a entendre què vol dir ser blau i, sobretot, m'heu ensenyat a estimar Granollers com vosaltres ho feu: amb aquest punt esbojarrat. Amb aquest punt inconscient que, moltes vegades, ens porta al deliri col·lectiu. I això és meravellós. De veritat, moltes gràcies per ser com sou. Us portaré sempre al cor. I us espero molt aviat a Cunit. Blancs, i què dir de vosaltres? Sou una colla que és un engranatge perfecte. Sou una colla treballadora, una colla passional, una colla que viu i que treballa per la Festa Major. Teniu un cap de colla, l'Albert, que sembla que porti fent això tota la vida. Vull dir, sembla que hagi nascut per ser el cap de colla perfecte dels Blancs. És increïble la passió, l'entrega i, sobretot, les ganes i la manera de comunicar que té l'Albert. A mi m'ha deixat flipat. I tota la junta que l'acompanya: el Martí, l'Edgar, la Berta, la Laia... Tota la colla que sou al seu costat i que lluiteu plegats per fer possible tot això. Ens heu fet volar. Ens heu fet gaudir. Ha sigut un viatge espectacular. Al cor hi tinc un racó molt especial per als Ganxets, que em van robar el cor. Si vosaltres ens heu fet volar, els Ganxets em van fer tocar de peus a terra i estimar la Festa Major com ningú. De veritat, moltes gràcies. El Dia de Blanc, per mi, va ser un autèntic regal. Una mica emboirat, perquè l'endemà vaig tenir una mica de ressaca... però que, sense cap mena de dubte,

va ser un regal espectacular. I també us espero molt aviat a Cunit, per poder seguir compartint birres i *sangria* de cava amb Vi Blanc. I deixeu-me fer un petit apunt sobre el que va passar ahir al Palau d'Esports. Més de 7.000 persones veient-ne dues fent rajoles. Això ho expliqueu a algú dels Estats Units i no ho entenen. O, segurament, t'acabarien fent un espectacle com si fos la Super Bowl. Però la màgia d'això és precisament aquesta: que 7.000 persones ahir van venir al pavelló, van venir al Palau d'Esports, a animar, a bramar i, sobretot, a celebrar. Granollers, teniu una cosa única i inigualable. Teniu un factor humà que fa que aquesta Festa Major sigui única, no només a Catalunya, sinó al món. Sou un exemple. I, de fet, ahir em van poder acompanyar els companys de Cunit dels Balls Populars i de les colles de Mullats i Cremats, aquesta festa que tot just té un any de vida a Cunit i que, precisament, s'ha inspirat en Granollers. La sensació amb què van marxar els meus companys —l'Esteve, la Lorena i el Gonzalo— és que això que teniu aquí és un tresor. I tant de bo poguéssim replicar, o assemblar-nos ni que fos només a un 1% del que sou vosaltres. Sou inspiració i sou tot un exemple a seguir per a les festes majors participatives de Catalunya. Us esperem a la Festa Major de Cunit. No sé... Estic estrany. Estic melancòlic. Estic nostàlgic. He passat una setmana inoblidable a Granollers. I qui m'ho hauria dit, que passaria una setmana inoblidable a Granollers? Si m'ho arriben a dir fa un mes, no m'ho hauria cregut. Marxo, de veritat, amb la sensació que un trosset de Granollers ve amb mi i que un trosset de mi es queda a la Porxada. Vull agrair també a la Montse Garriga, que ha estat la meva guia espiritual i també ha patit per a quan feia tard amb el relat. Gràcies. Ha estat un gran honor i un autèntic plaer ser el vostre relator enguany. Espero haver estat a l'altura. Espero que us ho hàgiu passat bé amb mi. Espero que, llegint els relats, hàgiu pogut entendre una mica el que he viscut aquests dies i, sobretot, espero que us sentiu orgullosos. Orgullosos d'aquesta Festa Major que teniu. Gràcies per tot el que heu fet per mi. Gràcies per acollir-me com si fos un més. A tothom li explicaré el que he viscut. A tothom li explicaré el que he fet. I, sobretot, a tothom li explicaré què representa tot això. De veritat, només em queda dir una cosa. I aquest missatge va directament cap a l'alcalde: "Busca'm un pis, que m'empadrono". Visca la Festa Major de Granollers! Visca els Blaus! Visca els Blancs! I, de veritat, de tot cor... Us estimo.

Relat 5. Guillem Estadella. Dilluns 31 d'agost de 2026